

Missionstidningens Efterretninger.

Udgives maanedlig af Den danske og norske Konferens.

Nr. 3.

Marts.

1909.

„Ordensregler for Guds Hus.“

er Navnet paa en af Broder Anton Hoffmann smukt udarbejdet og paa „Norsk Forlagselskab“ (Kristiania) udkommet Tavle (Karton) med følgende lærerige og betimelige Regler, som vi alle har godt af at læse og overveje:

- I. „Alt ske sammelig og med Orden!“ 1 Kor. 14, 40.
- II. „Bedrøvet ikke Guds hellige Land, med hvilken I er befeglede til Forsøningens Dag!“ Ef. 4, 30.
- III. „Som I vil, at Menneskene skal gjøre med eder, ligesaa gjør og I mod dem!“ Luk. 6, 31.

Naar du kommer ind i Guds Hus, saa bør du

- 1) med stille Bøn i Hjertet straks gaa til din Plads.
- 2) Lad Sindet udelukkende være optaget med rene og fromme Tanker.
- 3) Hvis der kun er faa Tilhørere, vil det altid glæde Prædikanten at have disse faa nær Talerstolen og saa tæt samlede som muligt; og da man ikke paa Forhaand kan vide, hvor mange der vil komme, bør de først ankommande sætte sig paa de forreste Pladser, medmindre disse er reserverede.
- 4) Kom aldrig forsent! Det bringer Forstyrrelse.
- 5) Er der Afgang til Bænken fra begge Sider, bør de først ankommande Tilhørere altid sætte sig midterst inde; kan man kun komme ind fra én Side, sætter de først ankommande sig længst borte fra Indgangen. Paa den Maade fyldes Bænken efterhaanden aldeles naturligt og letvindt, uden at man foraarfager sine Medtilhørere det mindste Bryderi.
- 6) Spyt aldrig i Gulvet i Herrens Hus! Det i højeste Grad uærbødigt overfor baade Gud, hans stedeværende gode Engle og dine Medmennesker: det gjælder selvfølgelig Brugen af Tobak.
- 7) Bær din Nabo's Bogen med sig, saa du kan læse den med din Nabo's Bogen overfor de gode Ord (i den Bogen) og de gode Ord (i den Bogen) nemlig

Prædikens Begyndelse eller et Barn skriger, og du da straks vender Hovedet bort fra Prædikanten for at se, hvad der gaar for sig i en anden Ende af Salen, hvad viser du da mest Interesse for: Guds Ord eller en almindelig Hverdagsbegivenhed?

Naar Gudstjenesten er forbi, saa bør du

- 1) stille og ærbødig fjerne dig under alvorlig Overvejelse af, hvad der blev fremholdt i Prædikenen, og fast besluttet paa at vorde Guds-Ords Gjører, og ikke alene dets Hører, med hvilket du bedrager dig selv. Jak. 1, 22.
- 2) Staa ikke og snak sammen i Bænken, Midt- og Sidegange eller Dørene, saa at andre hverken kan komme ud eller ind.
- 3) I kan — om det endelig er absolut nødvendig — tale videre med hverandre udenfor Lokalet; men gjør det saa kort og hjerteligt som muligt!
- 4) Og glem ikke, at I ved umiddelbart efter Mødet at tale om verdslige Afærer let kan blive Hævelens Redskaber til at plukke Guds Ords gode Sæd ud af hverandres Hjerter!
- 5) Tal derfor — saa vidt muligt — kun om aandelige Ting paa Hjemvejen fra Guds Hus, thi Herren har sagt: „Jugen raadden Snak udgaa af eders Mund, men saadan Tale, som er god til fornøden Opbyggelse, at den kan staa dem Naade, som hører derpaa.“ Ef. 4, 29. „Taler ikke ilde om hverandre, Brødre! Hvo som taler ilde om sin Broder, og dommer sin Broder, taler ilde om Loven og dommer Loven.“ Jak. 4, 11. „Og disse Ord, som jeg hyder dig i Dag, skal være paa dit Hjerte, og du skal . . . tale om dem, . . . naar du gaar paa Bejen.“ 5 Mos. 6, 6. 7. „Da samtalede og de, som frygtede Herren, hver med sin Ven, og Herren gav Agt derpaa og hørte det, og der blev skrevet for hans Ansigt en Bøgen om dem, som frygter Herren og tænker paa hans Navn.“ Mal. 3, 16.
- 6) Tavlen egner sig godt til Brug i Mødesale saavel som i Hjemmet. Den bidrager til at have den gode Ord (i den Bogen) og de gode Ord (i den Bogen) i Guds Hus.
- 7) Bør du tænke paa at købe den, saa kan du få den i Guds Hus.

Danmark.

Fra de dansk-vestindiske Der.

Maaste vore Søfende paa den anden Side Hævet gerne vilde høre lidt om Budskabets Fremgang paa disse Der. I 1907 ankom jeg med min Familie til St. Thomas og har virket der den meste Tid siden.

Vi har en Kirkebygning og en Menighed, som bestaar af ca. 50 Medlemmer. En Skolebygning har vi nylig faaet færdig, og en dygtig Lærerinde, der nylig er kommen hertil fra Amerika, har nu temmelig godt fat paa Arbejdet. Hun underviser Børnene om Dagen, og to Gange om Ugen har vi Aften-skole for Ungdommen. Vi har al Aarsag til at tro, at Skolen vil blive til stor Velsignelse for Virksomheden her.

Ved Hjælp af min Motorbaad har jeg været i Stand til at besøge St. Jan, St. Croix og nogle af de engleste Der, som tilhører denne Gruppe. Paa St. Jan har jeg holdt en Del Møder, og nogle har ogsaa antaget Sandheden der, og vi haaber, at de maa være et Lys for Befolkningen paa den D.

Jeg har nylig opsat et Telt paa St. Croix og holder nu Møder her. Tilslutningen er stor, og mange interessere sig for at høre Guds Ord. Der er ikke Siddeplads for mere end omtrent 300; men i Hundredevis kommer Folket hver Aften og staar omkring Teltet for at høre dette underbare Budskab. Vi lever paa den sildige Regns Tid, og Herren virker paa mange forunderlige Maader. Tiden er nær, da alle de oprigtige vil være bleven kaldt ud fra Verden for at staa fast paa Guds Bud og Jesu Tro. Søfende, kom os i Hu for Naadens Trone.

Ebers i Herrens Tjeneste,
P. C. J. Walleker.

En ung Mand (20 Aar), Murer af Profession, onsker Arbejde hos Sabbatsholdere enten ved sit Haandværk eller i Mangel heraf ved hvad som helst. Man bedes henvende sig til Dansk Bogforlag, Margrethevej 5, Kjøbenhavn B.

Norge.

En Konferensbeslutning.

Her er et af de Forslag, som vedtoges af den sidste Konferens:

„6. Efter som der saavel iblandt spredte Søfende, som særlig i mindre Menigheder findes saadanne, som paa Grund af Sygdom eller andre Uheld kommer i Trængsel og derfor ser sig nødsagne til i sin Nød at henvende sig til Konferensstyrelsen om Hjælp, saa være det Beslutet, at der oprettes et Konferens-Hjælpefond, hvis Midler tilvejebringes derved, at vore Menigheder, i Tilghed med hvad der er Tilfældet i andre europæiske Konferenser, betaler Tjende af deres maanedlige Kollekt for trængende, og at denne tilligemed andre Gaver eller Midler, som Menighederne kan afse dertil, indsendes til Konferensens Kasserer til et saadant Fond, samt endvidere at Menighederne hvert Kvartal optager en særskilt Kollekt i dette Djemed.“

Det vilde være godt, at alle Menighederne vilde praktisere, hvad de her har besluttet. Derfor der findes nogen, som ikke gjør det, hvad er saa Grunden? Det er jo et godt Missionsarbejde. Paulus skriver i Rom. 15, 26, at Søfende i Makedonien og i Grækenland anset for godt at give til de fattige i Jerusalem. I blandt de hellige

de fattige hellige i Jerusalem den Gang, saa er det lige saa godt nu at hjælpe de af vore Søfende, som behøver Hjælp. Jeg kender 2 Søstre (Enter), som nylig har mistet deres Mand. Den ene Søster sidder tilbage med 6 smaa Børn, og den anden har 3 eller 4 Børn. Det er muligt, at disse vil saa lidt Hjælp af Fattigvæsenet; men alligevel burde vi som Krieme hjælpe dem, som tilhører Menighederne. Der er andre, som ser hen til os efter Hjælp. Men naar vi ikke har nogen Penge i Kassen, saa staar vi hjælpeløse. Høst paa at sende ind til Konferenskassereren Tjenden af eders maanedlige Kollekt samt at optage særskilt Kollekt til dette Djemed hvert Kvartal. Husk, hvad Herren siger: „Det er bedre at give end at modtage.“

N. C. Bergersen.

Stavanger.

Interessen her er fremdeles god. Bort Lokale, der rummer ca. 700 Mennesker, har været fuldopkøbt paa saavel Møderne i Ugen som om Søndagen. Det er med blandede Følger, man ser Folk være nødt til at gaa bort Gang paa Gang uden at finde Plads. Af Hensyn til disse saa lejede vi, som nævnt i min sidste Rapport, et større Lokale, der straks efter Aabningen af Dørene maatte give Plads for over 2000 Mennesker. Alle paahørte med stor Interesse Budskabet om Herrens Komme i Himlens Skyer. Mange maatte dog gaa uden at komme ind. Som venteligt kunde være vilde ikke Præsterne stiltiende se paa alt dette. Pastor Johan Lund, der skal være den mest populære af Præsterne her, mødte næste Dag op med et voldsomt Angreb i samtlige Synes Blade, hvori han paa den mest uforsammenlige Maade tog til Orde imod Læren om Kristi snare Komme, ligesom han heller ikke glemte at nævnte vor Person. Omendstjont han indbrødmede, at han ikke kendte os, saa var vi alligevel nogle „Vandvejstravere“, der var komne fra Amerika med den Slags aandelige Gumbug. Han beklagede sig over, at det vistnok ikke vilde nytte „at henstille til ham [Nelsen] at indstille sin Virksomhed“, og vilde han derfor paa det mest indtrængende „henstille til Folk om ikke at besøge hans Møder“. Herpaa svarede jeg næsten ikke; — kun nogle Linjer til Bladets Redaktør. Jesu aandelige Overlegenhed og Magt bestod lige saa ofte i at tie som i at tale, og vi Arbejdere bør lære af ham. En fjendelig Uvilje imod nævnte Præst kom dog snart til Synne baade fra hans eget og andre Samfund. Nogle svarede ham offentlig, og andre sendte, som han senere beklagede sig over, „en Styr af Breve“ ind over ham; men under alt dette fortsatte vi med vore Møder. Folk strømmede til endnu mere interesseret, og Guds gode Mand fylder vore Hjerter. Jeg kjælder ganstke ved Tanken om det store Ansvar, der følger med at kunne række saa mange Mennesker med dette Budskab. Et forfjert udtalt Ord, der giver Folket en fejlagtig Opsatning angaaende Motiverne for vort Arbejde; lidt for meget jagt eller lidt for lidet Taalmodighed og Dverbærenhed adskillt overfor baade Ven og Fjende kan forarge Hundreder og maaste, som Søst. White siger, „styrte dem i evig Fortabelse“. O at vor gode Gud maatte stænke Visdom og Naade til paa en kristelig og værdig Maade og henstille de vigtigere Punkter i vor Lære faalebes, at alle kunde vinde og ledes fra det dybe Mørke, hvori de er, til engang at straale i ti Tusinde Solens Glans.

En kjærlig Hilsen til alle vore Søfende og haand en Tjeneste, som jeg mener, jeg vil opse

Da vi ogsaa her ønsker alle vore Soffendes Forbønner, vil jeg fortælle lidt om, hvorledes det gaar os. Undertegrede har to Moder hver Uge, som vedblivende er godt besøgte. Da Br. Nelsen rejste herfra, blev jeg af Styrelsen anmodet om at fortsætte med Arbejdet her, til hvilket jeg selvsagt følte mig udygtig; men Herren siger jo: „Frygt ikke; men tal og ti ikke, . . . jeg har meget Folk i denne Stad,“ og dette har jeg stadig søgt at tro. Siden Br. Nelsen virkede her, er der mange i denne By, som ikke alene er overbeviste om, at denne Sandhed er bibelsk, men at det har været og er deres Besøggelses Tid, deres sidste Kald. De indrømmer, at de aldrig bliver lykkelige, før de adlyder denne Sandhed. Forleden kom en af disse bekjendte Sjæle til mig. Hun kunde ikke holde det ud længere. Vi bad til Gud sammen og vandt en herlig Sejer. Hun holder nu Sabbaten og vidner om sin Glæde i Gud baade for Soffende og andre. Vi haaber, at andre snart vil følge efter. O hvilken Naade Herren beviser os Stovets Børn! Han ikke alene frelser os, men udvælger os til at samarbejde med ham. Maatte jeg altid faa Naade til at hymnge mig selv, men ære og opfoje ham!

Ederis i Herren for.

Milla Høyer.

Kolportørstolen i Bergen.

Da vi tror, det vil interessere Soffende at høre fra Kolportørernes Aarsmøde, vil vi her give en kort Beretning. Under Br. D. J. Olsens Ledelse blev vi modtagne paa det hjerteligste og anvist Plads, de fleste af os hos forskellige Medlemmer af Bergens Menighed, hvor vi paa Menighedens forud udstedte Indbydelse fik frit Logi.

Stolen blev aabnet af Br. Bergersen Onsdag den 23/12, hvorefter fulgte Beretninger og Erfaringer fra Arbejderne om Herrens underfulde Ledelse og Hjælp til at overvinde Vanstælgeligheder, hvilket blev Gud til Ære og alle til stor Opmuntring.

Igjennem de fjorten Dages Skoletid fortsattes med Bibelstudium og praktisk Undervisning i Bogsalg, ledet af Br. J. M. Nærem, Bogholderi og Regning af Br. D. J. Olsen, og en interessant og lærerig Bibelundervisning om Kristi Misionsrejser af Br. Bergersen.

Det blev i det hele en meget lærerig Stund, vi fik tilbringe i denne Skole. Mange nye Arbejdere var fremmodt til at udfølge og forsøge Rækkerne af vore Misionsarbejdere. Dette giver ogsaa ældre Arbejdere nyt Mod. Vi ser heraf, hvorledes Gud bereder alt for at lade sit Ord blive oplyst i Hast paa Jorden.

Til Stolen fremmodte 24 Elever. Ti var fraværende, hvoraf 3 paa Skodsborg.

De nye Arbejdere er unge, intelligente Personer i sin bedste Alder, der fra nu af ønsker at arbejde for Herren.

Vi fik tilbringe to Sabbater sammen med Menigheden. Paa den første havde vi et gribende Bækkelsesmøde ledet af Br. Bergersen lige efter Sabbatsstolen. Mange nye Arbejdere og Medlemmer af Menigheden rejste sig med Begjæring om Menighedens og de Velbites Forbøn. Paa den anden Sabbat fik vi Anledning til at fejre Herrens Husets Anordninger sammen med Menigheden, hvilket var en meget stærkommen Anledning for Misionsarbejderne, som maa færdes ude, borte fra deres Menigheder lange Tider af Aaret.

Guds Land kom os meget nær, og vi nød Guds Betsignelse i rigt Maal.

Bergens Menighed fik denne Gang Anledning til at vise i Gjærning, at den deltager med Misionsarbejderne

i at give Gud Ære og Lov, som vil berede enhver lydig Tilhører en rask og sund Plads i Guds Rige. — Snart har den ene og snart den anden af Menigheden indbudt nogle Elever ad Gangen til Middag eller Aftens, hvorved vi søgte os som hjemkomne til vore Slægtninge og Venner.

En anden Ordning, som ogsaa hidrog meget til at gjøre Samværet hyggelig, var, at der i Forbindelse med Skolen var oprettet et særskilt Kjøkken. To flinke Soffere tilberedte Frokost, Middag og Aftensmad for hele Skolen. Vi fik kun vegetariske Retter i forskellige Variationer, og som smagte alle godt.

Som nok et Bevis paa den Sympati og Interesse, Menigheden nærer for Misionsarbejderne, indbød den alle Eleverne til en vellykket festlig Sammenkomst i Lokalet. Rundt lange og særdeles smukt anrettede Borde sad i alt 76 Personer. Efter Aftensmaden, som ogsaa her kun bestod af vegetariske Sager, tilbragtes en hyggelig Stund med afvekslende Laler, Sang og Musik.

Søndag den 30de Januar blev 8 døbt af Br. Bergersen. Daaben blev udført i Baptisternes pæne Lokale, som velvillig var overladt os frit for Anledningen. Af de døbt var to fra Stavanger, tre fra Hauge sund og tre fra Bergen.

Skolen blev i alle Dele vellykket og hidrog uden Tvivl meget til at stadfæste Eleverne i deres Bestlutning om at virke trofast i Herrens Kald for Sjæles Frelse.

M. G. Sandbeck. C. J. J. Holman.

„Prøv mig dog.“

For en Indbydelse! Og hvem udsieder den? — Jo den levende, selveksisterende Gud, Verdensaltets Staber og Styrrer, han, der holder alle Menneskers Fremtid og Skjæbne i sin Haand. Og paa hvilket Punkt ønsker Gud, vi skal prøve ham? — Med Tienden. „For al Tienden til Forraadshuset, at der kan være Spise i mit Hus, og prøv mig dog derved, siger den Herre Zebaoth, om jeg ikke vil aabne eder Himlens Kluser og udgøde Betsignelse over eder i Overmaal.“ Alligevel hører man nogle sige: „Jeg har forsoget Gud, men ser ikke, han har hjulpet mig.“ Men Fejlen maa absolut ligge i vedkommendes Tro og Tillid; thi Skriften lærer, at „Gud er ikke et Mennefte, at han lyder, ej heller et Menneftes Barn, at han skalde angre; har han sagt det, og skalde ikke gjøre det? og har han talet og skalde ikke holde det?“ Følgende Erfaring vil stadfæste Sandheden heraf.

En gift Søster, tilhørende vor Menighed og boende ude paa Landet i meget smaa Kaar, elskede Gud ikke alene i Ord, men i Gjærning og Sandhed. Hun havde med stor Opofrelse lagt Herrens Tiende (12 Kroner) til Side som en hellig Ting. Da hun agtede at overvære Konferensen, tog hun Pengene med for at indbetale dem samtidig. Paa Vejen mødte hun en anden Søster, der bemærkede hendes tarvelige Klæder og af Medlidthed derover kom med det ufornuftige Raad, at hun hellere burde bruge disse Penge til at købe sig passende Klæder, saa hun ikke skulde være nogen til Anfod, da Gud vistnok ikke trængte haardere til Pengene end hun selv. Dette syndige Raad fandt ingen Ojenklang hos Søsteren, der havde et levende Samfund med Gud og vidste, at han kjendte alt. Kommen til Kontoret betalte hun med et glad Hjerte Herren, hvad hans var, og gif siden til Mode. Kommen ind paa Lokalet lagde Gud i en Søsters Hjerte at lægge Mærke til hendes daarlige Hat, og vendende sig til en anden Søster siger hun: „Du maa være med mig ned i Byen og købe Søster K. en ny Hat. Vi kan ikke være befjendte, at hun skal se saadan ud.“ Handling fulgte paa Ord, og efter Mødet blev nævnte Søster præsenteret med en ny Hat, som passede

udmærte. Kommen ned i Guds Ord, som hun Søster B., en gavnfuld Kvinde, som Guds Ord har paavirket til at hjælpe trængende Søfænder. Da hun saa Søster K.'s daarlige Tøj, tog hun hende til Side, tog af sig sin Cape og hængte den om hendes Skuldre. Søster B.'s Søster kom ogsaa i Tanke om, at hun maatte nok ikke havde Penge til Logi eller nogen at være hos, hvilket ogsaa var Tilfældet, hvorfor hun overrakte hende 2 Kroner. En anden Søster gav hende en god Kjole, og senere hen skænkede Søster B. hende atter 10 Kroner, saa Søster K. havde nu faaet ny Hat, pæn Kjole, god Cape og sine 12 Kroner kontant tilbage, som hun trods sine Friftelser ikke rørte, da det var Herrens Penge og ikke hendes. Hun kunde da udraabe med Salmisten: „Herren er min Styrke og mit Skjold, mit Hjerte har forladt sig paa ham, og jeg er bleven hjulpen; og mit Hjerte fryder sig, og jeg vil takke ham med min Sang.“ Dov aldrig, kjære Broder eller Søster, at betvivle Guds Trofasthed! „Ser du ikke hans Forsyn gribe ind for at hjælpe dig, naar du staar i Behov deraf, saa vær forvisset om, at du frygger for dig selv paa en eller anden Maade. Noget hos dig selv gjør, at Gud ikke kan gribe ind til din Fordel; thi dersom du tjener ham med et ubestemt Hjerte, saa indbyder han dig til at forsøge hans Naadefuldhed og Trofasthed til at sørge for sine.“

C. B. Jensen.

Udholdenhed.

Udholdenhed er en vigtig Betingelse for Fremgang i Arbejdet i Herrens Vingaard. Herren siger: „Seks Dage skal du arbejde og gjøre al din Gjerning; men den syvende Dag er Sabbat for Herren din Gud, da skal du ingen Gjerning gjøre.“ 2 Mos. 20, 9. 10. Han byder os altsaa at udnytte hver Dag i Ugen, seks til Arbejde og en til hellig Hvile. Og videre hedder det: „Saa din Sæd om Morgenen og lad ikke din Haand hvile mod Aftenen; thi du ved ikke, hvad der vil lykkes, dette eller hint, eller om begge Dele bliver gode.“ Ordsp. 11, 6. Ubortidigen lykkes Arbejdet om Morgenen, andre Tider om Middagen, men atter andre Tider først om Aftenen. Vi ved ikke, hvad der vil lykkes, eller hvornaar det vil lykkes; men Herren siger, vi skal udfaa Sæden, og gjør man dette med Udholdenhed seks Dage i Ugen, saa kan man være sikker paa, at noget skal lykkes, og vi skal faa se Frugter af vort Arbejde.

Udholdenhed er en vigtig Betingelse for Fremgang i Arbejdet i Herrens Vingaard. Herren siger: „Seks Dage skal du arbejde og gjøre al din Gjerning; men den syvende Dag er Sabbat for Herren din Gud, da skal du ingen Gjerning gjøre.“ 2 Mos. 20, 9. 10. Han byder os altsaa at udnytte hver Dag i Ugen, seks til Arbejde og en til hellig Hvile. Og videre hedder det: „Saa din Sæd om Morgenen og lad ikke din Haand hvile mod Aftenen; thi du ved ikke, hvad der vil lykkes, dette eller hint, eller om begge Dele bliver gode.“ Ordsp. 11, 6. Ubortidigen lykkes Arbejdet om Morgenen, andre Tider om Middagen, men atter andre Tider først om Aftenen. Vi ved ikke, hvad der vil lykkes, eller hvornaar det vil lykkes; men Herren siger, vi skal udfaa Sæden, og gjør man dette med Udholdenhed seks Dage i Ugen, saa kan man være sikker paa, at noget skal lykkes, og vi skal faa se Frugter af vort Arbejde.

Udholdenhed er en vigtig Betingelse for Fremgang i Arbejdet i Herrens Vingaard. Herren siger: „Seks Dage skal du arbejde og gjøre al din Gjerning; men den syvende Dag er Sabbat for Herren din Gud, da skal du ingen Gjerning gjøre.“ 2 Mos. 20, 9. 10. Han byder os altsaa at udnytte hver Dag i Ugen, seks til Arbejde og en til hellig Hvile. Og videre hedder det: „Saa din Sæd om Morgenen og lad ikke din Haand hvile mod Aftenen; thi du ved ikke, hvad der vil lykkes, dette eller hint, eller om begge Dele bliver gode.“ Ordsp. 11, 6. Ubortidigen lykkes Arbejdet om Morgenen, andre Tider om Middagen, men atter andre Tider først om Aftenen. Vi ved ikke, hvad der vil lykkes, eller hvornaar det vil lykkes; men Herren siger, vi skal udfaa Sæden, og gjør man dette med Udholdenhed seks Dage i Ugen, saa kan man være sikker paa, at noget skal lykkes, og vi skal faa se Frugter af vort Arbejde.

faa begynd nederst og arbejdet paa. „En trofast Mand faar megen Velsignelse.“ Ordsp. 28, 20.

Der fortælles om en Soldat, som var i Krigen, at han altid i Brevene til sine Forældre underkred sig: „Eders hengivne Nils, Soldat med Liv og Sjæl.“ Den Mand søgte sig aabenbart tilfreds og gjorde sikkert Fyldest for sig. Ja „Soldat med Liv og Sjæl“, Somand med Liv og Sjæl, Gaardbruger, Stomager, Prest, Husmoder med Liv og Sjæl, Tjener og Tjenestepige med Liv og Sjæl — ja hvad det er, vær det med Liv og Sjæl; thi det er det, som fører til noget, og det har man Fornøjelse af. Giv dig i Rast med dit Kalds Opgaver; vær ikke en fornytt, arbejdsrøstet Skaftel, men „Soldat med Liv og Sjæl!“ Arbejd, for Natten kommer. Jesus siger: „Min Fader arbejder indtil nu, og jeg arbejder.“ Joh. 5, 17. Faderen eller sønnen arbejder ustandselig i Himlen, Englene eller af Sted mellem Himlen og Jorden, og Guds Tjenerer blandt Menneskene paa Jorden bør alle af Sted for at frelse den salbne Slægt.

J. M. Nærem.

Dødsanmeldelser.

Stina Andal, Sandnæs, henseb den 18de Februar i Troen paa sin Frelser og blev begravet den 25de. Søster Andal annammede Sandheden for ca. 8 Aar siden og har hele Tiden været meget nidker for Guds Sag. Hendes aandelige Erfaring var meget dyb, og det var meget interessant at høre hende berette om, hvorledes Guds styrende Haand stadig har været med hende. Paa sit sidste Leje opmuntrede hun, trods store Lidelser, alle til at være tro imod Herren. Hun efterlader sig fire Børn, og hendes Søster Hilda, der under ikke liden Opforelse trofast har plejet hende og staaet hende bi til det sidste, vil fremdeles komme til at tage sig af disse. Undertegnede talte ved hendes Baare over Joh. 11, 25. Saavel Sandnæs og Stavanger Menigheder som Næboer og andre deromkring viste stor Deltagelse ved hendes Begravelse. Vi forlod hendes Grav som de, der ikke behøver at sørge, som de, der ikke har Haab, men fast overbeviste om, at vi skal se hende i den forrie Opstandelse.

R. B. Nelsen.

Dr. Aksel Edwin Johanson Berglund, født i Wermerud, Borgviks Sogn, Wermland, Sverige, den 28/1 1875, henseb i Troen paa sin Frelser den 9de Febr. Dødsarsagen var Lungeblødning. Aføde, der i en Række af Aar har haft Ansættelse ved Strømmens Trævarefabrik, var af en svagelig Konstitution, men har dog, trods det at han var Sabbatsholder, nydt megen Velvise fra saavel overordnede som Arbejdsammerater, og under Sygdommen var Dr. Berglund med Familie Gjenstand for en rørende Opmerksomhed fra deres Side. Paa Baaren nedlagde de gennem sin Formand en vakker Krans. Det Vidnesbyrd, Formanden gav vor afdøde Broder som en sand Kristen, hvis hele Stræben havde gaaet ud paa at lede Arbejdsammeraterne til Jesus, var i Sandhed opmuntrende for Familien som for Troessøfænde. Dr. Keppe talte om den troendes Kamp og Livet hinsides, assisteret af Kristiania Menigheds Sangkor. Dr. Berglund blev derpaa sænket ned i den kolde Grav, hvorfra vi sikkert tror, at Jesus om et lidet, naar han kommer paa den hvode Sky for at kalde sine Børn frem, som har sluttet Pagt med ham ved Offer, ogsaa vil kalde Dr. Berglund, der tjente sin Frelser tro under prøvende Omstændigheder. Han havde været Sabbatsholder i 8 Aar. Søster Berglund er nu ladit tilbage med 5 uforsørjede Børn, men Gud i Himlen, som har lovet at „opholde faderløse og Enker“, vil ikke forlade hende. Dog lad os ikke glemme, at Herren bruger sine Børn som Barmhjertighedens Redskaber.

C. B. Jensen.